

Rewizya katastru podatku gruntowego.

(Sprawy lasowe).

W ustawie o rewizyi katastru podatku gruntowego z dnia 12. lipca 1896. Dz. u. p. Nr. 151., brzmi paragraf odnoszący się do spraw leśnych, następująco:

§. 11.

Parcele zapisane w katastrze podatku gruntowego jako lasy, które atoli w poprzedzającym opracowaniu podatku gruntowego były zaliczone do uprawy innego rodzaju, przenieść należy na żądanie posiadaczy, jeżeli takowe podane będzie aż do końca czerwca 1897 do tego innego rodzaju uprawy, do którego rzeczywiście należą i przeważnie są używane i nie potrzeba do tego pozwolenia w myśl §. 2. ustawy leśnej z dnia 3. grudnia 1852 Dz. u. p. Nr. 250, ani też wyraźnego urzędowego odwołania poleceń zalesienia, jeżeli były dane.

Postanowienie to nie stosnje się do tych parcel, co do których na zasadzie osobnych ustaw o zalesieniu dla Dalmacyi, Tryestu, Gorycyi, Gradyski, Istrii i Krainy istniejących lub na zasadzie ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 117 o urządzeniach do nieszkodliwego odprowadzania wód górskich zostało uznane, że mają być utrzymane jako grunt leśny, lub które na zasadzie §. 19. ustawy leśnej z dnia 3. grudnia 1852., Dz. u. p. Nr. 250, zostały zamknięte przepisem nakazującym użytkowanie ich sposobem leśniczym.

Pod względem udowodnienia, że do żądanego przez posiadacza gruntu zapisania innego rodzaju uprawy, niema przeszkody w myśl poprzedzającego ustępu, wydać należy przepisy szczegółowe drogą rozporządzenia“.

Ażeby dać wskazówkę, jak ma być wykonany powyższy paragraf, wydało c. k. Ministerstwo skarbu rozporządzenie z dnia 11. sierpnia 1896. Dz. u. p. Nr. 153, które opiewa :

„W porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa zostaje zarządzane w celu wykonania §. 11. ustawy z 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 121 w sprawie rewizyi katastru podatku gruntowego, co następuje :

1. Według zacytowanego postanowienia ustawy, parcele, które w katastrze podatku gruntowego zaciągnięte są jako lasy, w poprzednim jednak operacie tyczącym się podatku gruntowego były zaliczone do innego rodzaju kultury, mają być na żądanie ich właściciela, gdy on żądanie to przydłóży do końca r. 1887 przydzielone do tego rodzaju kultury, do którego wedle rzeczywistego i przeważnego swego użytku należą, bez potrzeby uzyskania na to pozwolenia w myśl §. 2. ustawy lasowej z dnia 3. grudnia 1852 Dz. u. p. Nr. 250 lub wyraźnego urzędowego odwołania ewentualnie wydanych już nakazów zalesienia.

2. Postanowienie to znajduje zastosowanie przede wszystkim do parcel, które ze względu na całą ich przestrzeń wciągnięte są do katastru podatku gruntowego jako lasy, w poprzednim jednak operacie podatku gruntowego były zaliczone do innego rodzaju kultury.

3. Okoliczność jednak, że pewna parcela, czy to w katastrze podatku gruntowego, czy też w poprzednim operacie podatku gruntowego lub w obu z nich (jak niekiedy ma miejsce) w pewnej stosunkowej lub tylko w przybliżeniu oznaczonej (ale nie odmierzonej) części zanotowana jest jako las, w pozostałej zaś zaliczona jest do jakiegoś innego rodzaju kultury (t. zw. odcinki kultury), nie uchyla zastosowania postanowienia ustawy.

4. Jeżeli w poprzednim operacie podatku gruntowego pewna parcela zanotowana jest w pewnej części jako las a części parcel są zadrzewione, chociaż parcela, uważana jako całość, w rzeczywistości i przeważnie używana jest do innej kultury, wówczas owe zadrzewione części mają być wyłączone od zapisania parceli do innego rodzaju kultury i w katastrze podatku gruntowego.

pozostawione jako las, który: a) znajduje się w położeniu stromem, do usuwisk skłonnem i wykazuje stosunek zadrzewienia ponad 0·3 lub b) znajduje się w położeniu innem niż poprzednio oznaczone i zajmuje przestrzeń przynajmniej 3 hektary, a przedstawia stosunek zadrzewienia ponad 0·5.

5. Ustawa nie znajduje żadnego zastosowania do tych parcel, co do których na podstawie istniejących dla Dalmacyi, Tryestu, Gorycyi, Gradyski, Istrii i Krainy osobnych ustaw o zalesieniu lub na podstawie ustawy z 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117 w sprawie zarządzeń w celu nieszkodliwego odprowadzania wód górskich, orzeczono, że mają być utrzymane jako grunta leśne, albo też których użytkowanie na podstawie §. 19 ustawy lasowej z dnia 3. grudnia 1852 Dz. u. p. Nr. 250 zostało określone przepisami. obowiązującymi dla lasów wyłączonych (t. zw. *Bannwald*).

6. Jeżeli jednak przepisaniu parcel, wskutek prośby osób interesowanych, sprzeciwia się tylko względ ostatni (przepis wyłączający las) a ograniczenie zakazu do pewnej części parcel, bez wyrządzenia ujmy jego celowi, okazuje się możliwem, wówczas po przeprowadzeniu prawomocnej odpowiedniej zmiany przepisu wyłączającego, należy dokonać przeniesienia pozostałej części parcel do tego rodzaju kultury, do którego stosownie do rzeczywistego i przeważnego użytku swego, one należą.

7. Co do sposobu postępowania przy przeprowadzeniu przepisywania parcel do innego rodzaju kultury, należy przedewszystkiem zauważyć, iż ustawa oznacza w tym celu termin nieprzekraczalny po koniec r. 1897, w ciągu tego czasu zaś posiadacze muszą sami przedłożyć żądanie przepisania parcel, jeżeli żądanie to ma być uwzględnione.

8. Ci zatem posiadacze gruntów, którzy chcą osiągnąć przepisanie pewnej parceli, zanotowanej w katastrze podatku gruntowego jako las, albo też części tej parceli (punkt 4) do innego rodzaju kultury, lub zniesienie wyłączenia części pewnej parceli (punkt 6), mają to zgłosić w ciągu ustawą zakreślonego terminu albo u urzędnika prowadzącego ewidencję albo u naczelnika gminy i to albo ustnie albo na piśmie.

9. Zgłoszenie zawierać ma następujące punkta:

Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela gruntu, gminę katastralną, w której obrębie parcela jest położona, liczbę

katastralną i obszar parceli, rodzaj uprawy według obecnego katastru podatku gruntowego i poprzedniego operatu podatku gruntowego, rodzaj kultury, do której parcela według jej rzeczywistego i przeważnego użytku należy, okoliczność, czy na parceli tej znajduje się zadrzewienie, a w szczególności zwarty drzewostan, w ostatnim wypadku także, jakie są przypuszczalne rozmiary tego drzewostanu, w końcu, czy parcela ta ma położenie strome, skłonne do usuwisk lub przeciwnie.

Prawdziwość czterech ostatnich punktów ma stwierdzić naczelnik gminy.

10. W razie przeto, jeżeli zgłoszenie nastąpiło u urzędnika prowadzącego ewidencję podatku gruntowego, ma on zażądać powyższego potwierdzenia u naczelnika gminy.

11. Zgłoszenia wniesione u naczelnika gminy mają być przez niego z końcem każdego miesiąca właściwemu urzędnikowi ewidencyjnemu przesłane.

Do przyjmowania zgłoszeń należy posługiwać się wzorem dołączonym do niniejszego rozporządzenia.

12. Niniejsze rozporządzenie mają władze krajowe ogłosić jednorazowo w urzędowych gazetach krajowych, dalej polityczne władze powiatowe w odpowiednich odstępach czasu trzykrotnie w przeciągu terminu, przepisanego do zgłoszenia w dzienniku urzędowym, wreszcie w gminach w sposób zwykle praktykowany.

Biliński m. p.

Wzór zgłoszeń (formularz) jak mają być podawane:

Gmina . . . . . Obwód podatkowy . . . . .

Z g ł o s z e n i e

do przepisania parcel, które w katastrze podatku gruntowego za-
ciągnięte są jako lasy albo ich części na inny rodzaj uprawy.

Nr.	Imię i nazwisko właściciela	
1	Numer parceli	
2	Obszar parceli w arach	
3	Rodzaj kultury w obecnym katastrze	
4	Rodzaj kultury w poprzednim katastrze	
5	Istotne i przeważne użytkowie parceli	
6	Czy na parceli jest jakie zadrzewienie, a jeżeli jest, w jakim stosunku do obszaru jej.	
7	Czy jest na niej drzewostan zwarty, jeżeli jest, w jakim przybliżeniu rozmiarze.	
8	Czy parcela leży na stromej, do usuwisk skłonnej pochyłości.	
9	Potwierdzenie rzetelności podań pod punktami 5--8 przez naczelnika gminy.	